

LĂSAȚI PRIVIGHETORILE...

Lilia Manole

Lăsați privighetorile să zboare,
În regimente, fredonând prin flori,
Lăsați-le în soartă zbucium de cocori,
Uitați, că ele oameni se declară.

De se declară astfel, de dragul lumii,
Și frânt fusese zborul, când cântau,
Sub sălciile despletite se-adunau,
Asupra voastră reflectau vioiciune.

Lăsați privighetorile să cânte-
Nimic, din ce-au ascuns în cântul lor,
Nu se va descifra, dar ele, din popor,
Au darul de-a cânta printre cuvinte.

În undele de ape răcoroase, noaptea,
Sub sălcii verzi, încep, mai nou și nou,
Un cântec, ce se vindecă de toate,
Lăsați privighetorile să uite de ecou!

Văpăi de triluri, trandafiri în floare,
Răsune prin mulțime, rugându-ne să știm:
Un cânt primăvăratice de privighetoare
Ne-nvață a ierta, ne-ndeamnă să trăim.

Lilia Manole